

Sprookje 2

Aan het Wijwater, waar het Donkere Woud tot de oevers reikt, lag het dorpje Dubbeldam. In dit dorpje was weinig te beleven, aangezien het maar weinig inwoners huisvestte. Deze kwamen echter wel eens per week 's avonds samen in hun herberg De Luie Vis. Op die avonden bespraken zij de gebeurtenissen van de voorgaande week onder het genot van drank en spelletjes.

Nu kwam het, dat op een dezer avonden een vreemdeling de herberg binnenstapte. Dit gebeurde anders niet vaak. Jesse, de herbergier, zag deze vreemdeling en wenkte hem: "Gegroet, heer! Welkom in Dubbeldam. Kan ik u van dienst zijn?" De vreemdeling, die er verontrust uitzag, negeerde hem en richtte zich tot de overige aanwezigen in de ruimte. "Dames en heren, als ik uw aandacht mag! Mijn naam is Mark, en ik kom van den Bergh." Jarko, de burgemeester (die men meestal gewoon aansprak met 'meneer Dubbeldam'), onderbrak hem: "Waarom zegt u dat zo vreemd?" Mark antwoordde: "Dat komt door mijn accent, heer. Ik kom namelijk van een dorp op den Bergh, en dat dorp wordt geteisterd door Joris de Draak. Ik ben een van de laatste overlevenden, en ik ben hier om uw hulp te vragen!" Olivier, een stamgast van De Luie Vis, vroeg: "Waarom zouden wij jou helpen? Die draak is niet ons probleem." Maar Mark zei: "Joris zal niet ophouden nadat hij mijn dorp helemaal heeft verwoest. Den Bergh ligt achter het Donkere Woud; dat is niet ver van hier. Vroeg of laat komt Joris van den Bergh en zal uw dorp ook verwoesten!" Dit maakte de Dubbeldammers ongerust. Olivier vroeg: "Oké, wat wilt u dan dat wij doen?" Mark antwoordde: "Joris de Draak haalt zijn krachten uit zijn baard. Zonder baard is hij machteloos. Als u mij zijn baard brengt, weet ik dat mijn dorp weer veilig is. En ik zal u belonen voor uw moeite." Hierop stond Olivier op. "Ik wil het best doen, maar alleen voor een WiiU." Mark zei: "Zelfs met al mijn vermogen weet ik niet of ik dat voor u kan regelen." Olivier ging resoluut weer zitten. Jesse zei: "Maar als dit een probleem dreigt te worden, dan moet iemand er iets aan doen!" Hierop zei Jarko: "Nou, heer De Luie Vis, dan gaat u toch? De herberg hoeft toch over een week pas weer open." Jesse twijfelde, maar zei: "Als ik ga, en ik keer terug met de baard van de draak, dan wil ik dat de herberg iedere week tweemaal open gaat." Mark zei: "Als u gaat, dan zal ik intussen mijn best doen om dit te verwezenlijken." "Goed," antwoordde Jesse, "dan vertrek ik morgen vroeg."

Maar de volgende morgen was Olivier verdwenen. Niemand wist waarheen. Jarko zei tegen Jesse: "Laat dit je niet tegenhouden. Ga Joris zijn baard halen. Wij lossen dit mysterie wel op." Dus vertrok Jesse toch, op weg om Joris' baard te bemachtigen. Hij liep door het Donkere Woud, beklom den Bergh, en bereikte het dorp waar Mark vandaan kwam. Het was compleet verlaten, maar er was geen teken van verwoesting. "Vreemd," dacht Jesse. Hij vervolgde zijn tocht naar de top van den Bergh. Daar zat Joris de Draak gehurkt voor zijn hol. Hij rook Jesse, en brulde: "Wie issss daar?!" Jesse, van achter een steen, antwoordde: "Ik kom van voorbij het Woud. Ik hoorde dat u het dorp op den Bergh heeft verwoest. En waarom zit u gehurkt?" Joris sprak: "Ik zit altijd gehurkt. Daarom noemen mensen mij Joris van den Hurk. En ik weet niet van wie je die onzin hebt vernomen! Kwam je niet door Wakkerdam op je weg hierheen, en heb je niet gezien dat het nog helemaal overeind staat?" Jesse antwoordde: "Maar hoe verklaar je dan dat iedereen is verdwenen? Ik durf te wedden dat je ze verslonden hebt!" Joris gromde: "Daar heb jij geen bewijs voor!" Jesse antwoordde: "Je hebt eerst heimelijk iemand verslonden, waarop het dorp probeerde jou te verslaan. Ze stuurden steeds één iemand op je af, maar die at je op. En de volgende, en de volgende, totdat er niemand meer over was!" Joris was verbaasd. Geen dorp zou zó dom

zijn. Deze theorie sloeg nergens op! Hoe kon dit mens-geval van zoiets zijn overtuigd? In gedachten verzonken lieten Joris niet meer op, waardoor Jesse een kans zag: hij trok een scheermes en ontdeed Joris van zijn baard. Vervolgens zette hij het op een lopen. Joris brulde, maar zonder baard was hij machteloos. De missie was geslaagd, en Jesse keerde terug naar Dubbeldam met de baard. Hij was een week weggeweest.

Maar Dubbeldam was verlaten. Er was niemand meer. En net zoals in Wakkerdam was er geen teken van verwoesting. Alsof iedereen zomaar was verdwenen. Jesse liep door de lege straat, en vroeg zich af: "Maar hoe dan?"